

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România - Republicată

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România – Republicată (b63/05.03.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1347/10.03.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D152/11.03.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, „*se impune (...) modificarea OUG 94/2000 în privința exercitării controlului legalității actelor emise de Comisia Specială (de retrocedare, n.n.) prin intermediul instanțelor civile, cu posibilitatea parcurgerii căii de atac al apelului, singurul*

devolutiv. De asemenea, se impune completarea OUG 94/2000 cu un mecanism de control judecătoresc bazat pe o procedură de urgență, dând posibilitate solicitanților de a critica omiterea soluționării cererilor depuse, instanța civilă urmând să procedeze la obligarea Comisiei de a finaliza procedura administrativă într-un termen rezonabil de 60 de zile, respectând principiul simetriei jurisdicționale”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **pct. 1**, referitor la soluția legislativă propusă pentru **art. 3 alin. (7)**, potrivit căreia *„Deciziile Comisiei speciale de retrocedare vor putea fi atacate cu contestație la secția civilă a tribunalului în a cărei rază teritorială este situat imobilul solicitat”*, arătăm următoarele:

Cadrul normativ general este reprezentat de art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu care *„Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, **dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel**”.*

Totodată, menționăm că, potrivit art. 96 pct. 1 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Curțile de apel judecă, în primă instanță, cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, **potrivit legii speciale**”.*

În acest sens, amintim și faptul că în *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal nr. 6720/2020* se stabilește competența de soluționare a cauzei în discuție

în funcție de două condiții: prima fiind aceea ca **legea specială** să prevadă competența de soluționare, iar a doua fiind ca actul atacat să fie emis de o autoritate a administrației publice.

Față de aceste aspecte, este de analizat dacă actul normativ de bază, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, poate fi considerată lege specială în raport cu dreptul comun, lege care să prevadă competența de soluționare a contestațiilor prin care sunt atacate deciziile Comisiei speciale de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.

Totodată, referitor la sintagma „*Hotărârea pronunțată de către instanța de fond este supusă apelului, urmând a fi judecat de secțiile civile ale Curților de Apel*”, sugerăm să se aprecieze dacă nu sunt reluate dispozițiile art. 466 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Hotărârile pronunțate în primă instanță pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede în mod expres altfel*”, precum și ale art. 96 pct. 2 din același act normativ, potrivit cărora „*Curțile de apel judecă, ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în primă instanță*”, norma propusă precizând în plus doar competența *secțiilor civile* ale Curților de Apel. În acest context, menționăm că norma preconizată nu specifică faptul că hotărârea pronunțată de către instanța de fond este supusă *numai* apelului.

La **pct. 2**, referitor la soluția legislativă propusă pentru **art. 3 alin. (7)¹**, semnalăm că, prin utilizarea expresiei „*instanța civilă competentă (...) va putea obliga Comisia*”, norma devine imprecisă, neîndeplinind caracterul de previzibilitate, predictibilitate și accesibilitate, exigențe impuse de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, precizăm că sintagma „*instanța civilă competentă conform prevederilor alin. (7)*” este inexactă, întrucât ipoteza vizată de **alin. (7)** este aceea în care a fost emisă deja o decizie a Comisiei speciale de retrocedare, spre deosebire de **alin. (7)¹**, care se referă la situația în care nu a fost emisă o astfel de decizie.

Totodată, este de analizat dacă **termenul de 60 de zile** în care Comisia este obligată să finalizeze procedura administrativă **este suficient**, având în vedere documentația referitoare la situația restituirilor, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 1 alin. (9) teza a treia

din actul normativ de bază, actele se pot depune în termenul util stabilit de comisie.

5. Sub rezerva celor de mai sus, la actuala formă, se rețin următoarele observații de redactare și de tehnică legislativă:

5.1. La **titlu**, având în vedere că se aduc intervenții legislative numai asupra art. 3 din actul normativ de bază, precum și pentru o redactare specifică stilului normativ, sintagma „modificarea și completarea Ordonanței de urgență 94/2000” va fi redată sub forma „**modificarea și completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000**”, urmând ca termenul „*Republicată*” să fie eliminat.

5.2. În acord cu uzanțele de redactare a actelor normative, **partea introductivă a articolului unic** va fi reformulată, astfel:

„Articol unic. - **Articolul 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000** privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 797 din 1 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

În consecință, părțile dispozitive de modificare, respectiv de completare vor fi reformulate, astfel:

„1. **Alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:**”;

„2. **După alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:**”.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 219/04.04.2025